

ἀπὸ τὰ ἐλαδικὰ δένδρη, ἡ μία ἔνι κάτωθεν ὁσπιτίου τοῦ / ⁸ παπὰ κὺρῳ Κωνσταντίνου Κουβαρᾶ καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὴν Λεύκαν, δποῖον τὲς ἔχει ἐπικοίνως μὲ τὸν κύρῳ / ⁹ Γεώργιον τὸν Κούφαλη καὶ μὲ τοὺς ἀνεψιοὺς αὐτοῦ, ἦτοι ἡ μερὶς αὐτοῦ ἀπὸ ὅλες μέρος ἔξατον, / ¹⁰ δποῖον ὑπάρχει τὸ ρηθὲν χωράφιον εἰς τὸ χωρίον τῶν Περουλάδων, πλησίον τὸν κῆπον τοῦ παπὰ κύρῳ / ¹¹ Κωνσταντίνου Κουβαρᾶ, πλησίον ἀμπέλιον τοῦ κύρῳ Γεώργιον τὸν Κούφαλη, πλησίον ἀμπέλιον / ¹² τῶν Σαβάτων καὶ τῶν Σελάτων, δποῖον οἱ Σελάτοι τὰ ἔδωσαν ψυχικὸν εἰς τὸν "Ἄγιον Γεώργιον, ἐλεύθε / ¹³ ρα ἀπὸ παντὸς βάρους καὶ τέλος, σὺν πασῶν νομῶν προνομῶν αὐτῶν, εἰσόδων τε καὶ ἔξόδων. Δι / ¹⁴ ἀ τιμὴν τὴν μέσοθεν παρ' αὐτῶν συμφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν, ἦτοι δηνερικῶς ὑπέρπυρα ἔ / ¹⁵ πτά τῶν Κορυφῶν καὶ σολδία ὁκτώ, δποῖον ώμολόγησεν ὁ ἄνωθεν κύρῳ Ἰωάννης ὅτι τὰ ἔλαβεν ἀπὸ / ¹⁶ τὴν εἰρημένην κυρα-Σοφίαν σῶα καὶ ἀνελλιπὲς καὶ διὰ τοῦτο ἔδωσεν πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς κληρονόμους / ¹⁷ καὶ διαδόχους αὐτῆς παντοίαν ἔξουσίαν τοῦ ποιοῦν αὐτὰ ὡς θέλουν καὶ βούλονται, πωλεῖν, δω / ¹⁸ ρεῖσθαι καὶ τοῦ διαυθεντίζειν αὐτὰ ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰς νομὴν ἔθεσεν αὐτὸν / ¹⁹ διὰ κονδυλίου καὶ τὰ ἔξη. "Υπὸ μαρτυρίας μαϊστρο-Ἀνδρέα Καρούμπη καὶ κύρῳ Μιχαήλ Φιλοκάλη. / ²⁰ ζιγ". Έγὼ παπᾶς Φίλιππος ὁ Κατωΐμέρης δουκικῆ καὶ αὐθεντικῆ ἡμῶν ἔξουσίᾳ τῶν Βενετιῶν νοτάριος / ²¹ παρακληθεὶς ἔγραψα.

164

Προικοσύμφωνο

II. Εβγάλθη

† ,αφε' ἡμέρᾳ λα' τοῦ Ἰουανουαρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος η'. Ἐν δνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀμήν. Ἡμεῖς Ἀναστάσης, Μιχαήλ καὶ / ² Βασίλειος, παιδία τοῦ ποτὲ Νικολάου Κατωΐμέρη ἀπὸ χωρίον τῶν Καρουσάδων, ὑπανδρεύομεν τὴν / ³ πολὺ ἡγαπημένην μας ἀδελφὴν δνόματι "Ἐρω καὶ δίδομεν πρὸς αὐτὴν τὸ τοῦ Θεοῦ μέγα καὶ / ⁴ πλούσιον ἔλεος καὶ τὴν εὐχήν μας καὶ διὰ τὸ ἀδελφομοίριν της τῆς δίδομεν ληγάτον τὰ κάτωθεν γεγραμ / ⁵ μένα, ἐν α' στρώμα πηχῶν ιστ' γεμάτο μαλλίν, σεντόνια β' τό καθὲν πηχῶν ιδ', μαξιλάρια β' γεμάτα / ⁶ πτερὸν μὲ τὰ ἐνδύματά τους, σαγίν καινούριον, μεσάλι πηχῶν δ' ψαρωτόν, τὸ ἀδελφομοίριν της / ⁷ τὸ ἀμπέλι εἰς τὸν κάμπον Ισùν τὰ τέλος του, καδίν ἔνα καινούριον, βουτζίν μετρῶν ὁκτὼ καινούριον, ταυρὶν / ⁸ χρονῶν τριῶν, δαμάλα μία χρονῶν β'. Ὁ Βασίλειος ὁ ἄνωθεν τάξει μοναχός του ἀλογο π[ ] / ⁹ να χρονιάρικον δ θηλυκὸν δ ἀρσενικὸν καταπῶς λάχει τὸ ριζικόν, ἀρκλὶν [ ] / ¹⁰ κάβιν ὑπερπύρων γ', κρεμαστάλυσιν μίαν, τζεκούριν ἀσπρων ε', ἐλαίαν μία ἀπὸ ἐκεῖνες δποὺ // φ. 40β' / ¹¹ ἔχομεν οἵαν θέλει, λανάρια ζυγὴν μίαν, δραπάνιν ἔνα, κεραμίδια κενδηνάρια β', /

12 βελέσια β' καινούρια, ύποκάμισα γ' καινούρια, ἐμπόλιες δ', φακεόλια δ', / 13 δακτυλίδιν ἔνα ἀργυροδιάχρυσον και διὰ ὑφάπλωμα λινάριν δεκάρια β' και βαμπάκι / 14 λίτρα μία δ νάστος / 15 και τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ και τὴν ἐδικήν μας και τῶν ἀγαθῶν χριστιανῶν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν και ὥραν / 16 ή ἀνωθεν Ἐρήνη μένει εὐχαριστημένη εἰς τὰ ἀνωθεν και ὑπόσχεται αὐτὴ και τοὺς κληρονόμους / 17 και διαδόχους της ὅτι πώποτε τὸν μέλλοντα καιρὸν νὰ μηδὲν ἔχουν ἔξουσίαν νὰ γερεύσουν / 18 πλέον τίποτε ἀπὸ τὰ πατρικὰ και μητρικὰ αὐτῆς πράγματα. Ὑπὸ μαρτυρίας κὺρος Νικολάου / 19 Αὐγερινοῦ και στὸ Τζουάν Σταματόπουλου. / 20 Ἐγὼ παπα-Φίλιππος ὁ Κατωϊμέρης νοτάριος παρακληθεὶς ἔγραψα. / 21 και τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοφόρου ὃποὺ ἔδωσεν τὸ μετάξι.

165

Διαθήκη

† ,αφε' ἡμέρᾳ γ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος η'. Κύρος Κωνσταντῆς ὁ Λώμης. Ἐγὼ οὖν ὁ εἰρημένος Κωνσταντῆς ὁ Λώμης ἀσθενής εἰμί / 2 κοιτόμενος ἐν τῇ κλίνῃ ἔσωθεν οἰκίας μου, δνπερ κατοικῶ εἰς τὸ χωρίον τοῦ Καβαλλουρίου, χάριτι / 3 Θεοῦ σῶον ἔχων τὸν νοῦν και ἐρρωμένος τὰς φρένας, πτοηθεὶς δὲ τὸν ἄδηλον θάνατον, ποιῶ δια / 4 θήκην. Ἐν α' τὴν ψυχὴν μου ἀνατίθημι εἰς χεῖρας Θεοῦ και πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς συγχώρη / 5 σιν, ἡς δέομαι και ἐγὼ τυχεῖν, εἴθ' οὕτως ἀφήνω εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Κορφιάτη / 6 ἀν ἡθελήσῃ ὁ παπάς κύρος Ἀντώνιος νὰ μὲ θάψῃ μέσα εἰς τὸν ἄγιον <ν>άρτηκα νὰ είναι ὀφειλέτες / 7 τὰ παιδία μου νὰ τοῦ δώσουν σιτάρι σημόδιν ἔνα διὰ θαφικόν μου και τὴν ἔλαιαν μου εἰς τοῦ / 8 Βλάση. Ἀκομὴ ἀφήνω τῆς συμβίας μου τῆς Μπένας και τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Ἀληβίζη τὸ δσπί / 8 τιόν μου τὸ καινούριον ἀπὸ τὸν μέσα ὀφαῖτην και δξω και νὰ ἔνι ἡ σύμβιός μου κυρὰ και / 9 οἰκοκυρὰ εἰς αὐτὸν ἕως τέλους ζωῆς της και ἀποτύχοντές της νὰ ἔνι τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Ἀλη / 10 βίζη εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἄπαντα. Ἀκομὴ θέλω και δρίζω ὅτι ἀν οὐδὲν ἴταιριάζουν τὰ παιδία μου / 11 μὲ τὴν μάνα τους νὰ τῆς δώσουν βοῦν ἔνα και ἀπὸ τὰ ἀμπέλια ὃποὺ ἔχομεν τὸ ἀ / 12 δελφομοίριν της και νὰ ἀναπαύεται εἰς τὸ δσπίτιον ὃποὺ τῆς ἀφησα και ἀποτύχοντές της / 13 τὰ εἰρημένα ἀμπέλια νὰ μένουν εἰς τὰ παιδία μου τὰ ἀρσενικά. Ἀκομὴ ἀφήνω τὴν / 14 θυγατέραν μου τὴν Μάρω νὰ τὴν ὑπανδρεύσουν τὰ παιδία μου ἔξωπροικην και νὰ τῆς / 15 δώσουν ληγάτον δλον ἐκεῖνον ὃποὺ τῆς ἔγραψα εἰς τὴν ἀρεσκείαν της και ἀφήνω κουμέ / 16 σους μου εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τὸν μαϊστρο-Ἀνδρέα τὸν Καρούμπη και κύρος Μιχαὴλ τὸν / 17 Σπίγγον ἀν τὰ παιδία μου οὐδὲν ἡθελήσουν νὰ τῆς δώσουν καθὼς τῆς ἔγραψα εἰς τὴν / 18 ἀρεσκείαν της νὰ ἔχουν ἔξουσίαν οἱ ρηθέντες μαϊστρο-Ἀνδρέας και κύρος Μιχαὴλ νὰ τῆς τὰ / 19 δώσουν ἀπὸ τὰ καλά μου και ἀν δώσῃ ὁ Θεός και εύρεθῇ καλός ἀνθρωπος νὰ τὴν ἐπάρῃ και γυρεύ / 20

